

Anunciar l'Evangelí de la família avui

Jornada de la Sagrada Família

Missatge dels bisbes
de la Subcomissió
Episcopal per a la Família i
Defensa de la Vida

26 de desembre de 2021

© Editorial EDICE

Añastro, 1

28033 Madrid

Tlf.: 91 343 96 62

edice@conferenciaepiscopal.es

MISSATGE DELS BISBES PER LA JORNADA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

«Anunciar l'Evangelí de la família avui»

La celebració d'aquesta Jornada, en el marc de l'Any Família Amoris Lætitia, convocat pel papa Francesc, ens porta a contemplar amb sorpresa...

... l'encarnació del Fill de Déu obre un nou inici a la història universal de l'home i la dona. I aquest nou inici té lloc en el si d'una família, a Natzaret. Jesús va néixer en una família. Ell podia arribar de manera espectacular, o com un guerrer, un emperador... No, no: ve com un fill de família. Això és important: contemplar al pessebre aquesta escena tan bella¹.

1. La situació actual de la família

Constatem que...

... la comprensió i el valor social i institucional del matrimoni entre home i dona obert a la vida, en la nostra tradició cultural, ha anat rebent cop rere cop fins a convertir-lo en una cosa que amb prou feines té relleu decisiu en la vida de les persones. I si el matrimoni es desinstitucionalitza, què significa aleshores la família?².

Una societat on la família perd el seu significat i deixa de ser de facto un pilar fonamental es debilita fortament.

Assistim a «una gran mutació social que té com a causa profunda una societat desvinculada, desordenada i insegura on creix la desconfiança i l'enfrontament»³. Al llarg de dècades, s'ha anat gestant una cultura relativista amb un empobriment espiritual i la pèrdua de sentit. En conseqüència, es fan molt difícils els compromisos estables i la vivència de la fe, cosa que determina una altra actitud davant de la vivència del matrimoni. Tot això sembla desembocar en un buit existencial i l'avorriment.

¹ Papa Francesc, Audiència general (17.XII.2014).

² Conferència Episcopal Espanyola, *Fidels a l'enviament missioner. Aproximación al contexto actual i marco eclesial: orientaciones pastorales y líneas de acción para la Conferencia Episcopal Española (2021-2025)*, Edice, Madrid 2021, p. 23.

³ *Ibid.*, p. 23.

Al germen d'aquesta desvinculació i desconfiança es detecta cert *individualisme* que genera famílies-illa (cf. exhortació apostòlica postsinodal *Amoris lætitia*, n. 33), que no deixen espai pels altres i no escolten la veu de Déu, cosa que debilita i «desnaturalitza els vincles familiars» (exhortació apostòlica postsinodal *Evangelii gaudium*, n. 67). Alhora, cada vegada està més generalitzat un emotivisme (cf. EG, n. 66) les arrels del qual estan en el narcisisme (cf. AL, nn. 39. 41), cosa que es reflecteix en un analfabetisme afectiu que genera unes relacions líquides amb una enorme por al compromís (cf. AL, n. 132). Aquest tancament en un mateix, sense oblidar l'amenaça de la cultura del provisor i (cf. AL, n. 39) i del descart (cf. EG, n. 53), genera en l'àmbit pastoral, com assenyala el papa Francesc a *Fratelli tutti* (n. 64), «analfabets a acompanyar, cuidar i sostenir els més fràgils i febles».

2. El meravellós pla de Déu sobre la família

Davant aquest panorama, ens podem preguntar: «Val la pena encendre una petita espelma en la foscor que ens envolta? No caldria res més per dissipar la foscor? Però es poden vèncer les tenebres?»⁵. Amb tot, «la llum brilla a la tenebra» (Jn 1, 5). Precisament la profunda vivència del misteri del Nadal, que celebrem cada any, reanima la nostra esperança. Des d'aquest esdeveniment que suposa una trobada, les famílies podran «construir llars sòlides i fecundes segons el pla de Déu» (AL, n. 6), convertint-se alhora en veritables testimonis i anunciadors d'aquest pla a altres famílies. De fet, «cada família [...] sempre és una llum, per més feble que sigui, enmig de la foscor del món».

Només quan les famílies construeixin sobre la roca de l'amor podran fer front a les adversitats. No s'hi val qualsevol material de construcció ni qualsevol fonament. La roca sobre la qual s'ha de fonamentar la família és Jesucrist, «no hi ha salvació en cap altre, ja que sota el cel no s'ha donat als homes un altre nom pel qual ens haguem de salvar» (Ac 4, 12). En aquest sentit, tots ens hem d'esforçar a mostrar el camí perquè cada membre de la família descobreixi i respongui a la seva vocació a

⁴ Cf. Zigmunt Bauman, *Vida líquida*, Austral, Barcelona 2006.

⁵ Papa Francesc, *Vigília de pregària preparatòria de la XIV Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes*, Roma (3.X.2015).

aquest amor. Es tracta d'introduir cadascú en una història d'amor en què Crist sigui viu i present (cf. AL, n. 59). D'aquesta roca, que és fonament, també brolla "l'aigua que dona vida". Les famílies no poden satisfer la set de Déu buscant «apagar-la en propostes alienants o en un Jesucrist sense carn i sense compromís amb l'altre» (EG, n. 89). És per això que el papa Francesc ens insisteix a «no igualir l'anunci de l'Evangelí»⁶.

3. La tasca urgent d'anunciar l'Evangelí de la família avui

Un cop més, convidem les famílies a tornar la mirada al Senyor, ja que «tampoc el misteri de la família cristiana no es pot entendre plenament si no és a la llum de l'infinít amor del Pare, que es va manifestar en Crist, que es va lliurar fins a la fi i viu entre nosaltres» (AL, n. 59); així és com les famílies aprendran a tenir una mirada "feta de fe i d'amor" (cf. AL, n. 29) que cerca la trobada personal amb l'amor de Jesús. Això és el que inicia el nostre ésser cristians (cf. carta encíclica *Deus caritas est*, n. 1), el que ens salva i «la primera motivació per evangelitzar» (EG, n. 264). Per això, el papa ens convida a crear «espais per comunicar-nos de cor a cor» (cf. AL, n. 234) i a aprofundir en el coneixement del llenguatge de l'afectivitat a la família perquè l'Evangelí arribi a tots els cors.

Enmig d'aquesta complexa situació, que ens podria conduir al desànim, volem tornar a fer ressonar l'anunci de l'Evangelí de la família, ja que «evangelitzar constitueix la felicitat i la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda»⁷. Fem que tota família experimenti que l'Evangelí de la família és alegria que «omple el cor i tota la vida» (EG, n. 1). Per això convidem aquests dies de Nadal a assaborir la Paraula de Déu, renovant la sorpresa en contemplar el desig de salvació per a la humanitat.

⁶ Papa Francesc, «No igualiu l'anunci de l'Evangelí» (misa matutina a la capella de la domus Sanctæ Marthæ, 10.IX.2018), www.osservatoreromano.va: No podem compatibilitzar, com volien els corintis, la «gran novetat de l'Evangelí» i les «novetats del món», ja que «aquesta gent que viu de les novetats que vénen proposades pel món és mundana, no accepta tota la novetat».

⁷ Pau VI, Exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*, n. 14.

Llancem una crida a les famílies cristianes perquè visquin la bellesa de l'amor i atreguin els altres.

L'Església se sent deixeble i missionera d'aquest Amor: missionera només com a deixeble, és a dir, capaç de deixar-se atreure sempre, amb sorpresa, per Déu que ens estima i ens estima primer (cf. 1 Jn 4, 10). L'Església no fa proselitisme. Creix molt més per 'atracció': com Crist 'atrau tots a si' amb la força del seu amor, que va culminar en el sacrifici de la creu, així l'Església compleix la seva missió en la mesura que, associada a Crist, realitza la seva obra conformant-se en esperit i concretament amb la caritat del seu Senyor⁸.

Les famílies, com a esglésies domèstiques, també s'han de convertir en deixebles missioneres d'aquest amor. Freqüentment són les que estan més ben situades per oferir aquest primer anunci, donar suport, enfortir i animar altres famílies. Així, s'entén la seva missió en aquest primer anunci, que després donarà lloc a l'acolliment i a l'acompanyament de «cadascuna i totes les famílies perquè puguin descobrir la millor manera de superar les dificultats que es troben al seu camí»⁹. És més, tots els batejats estem cridats a ser deixebles missioners. I és que «cada batejat és 'cristòfor', és a dir, portador de Crist»¹⁰.

Convidem que cada família ofereixi aquest primer anunci a altres famílies. És el primer, en sentit qualitatiu, perquè «respon a l'anhel d'infinít que hi ha en tot cor humà» (EG, n. 165). Per això, ha d'estar al «centre de l'activitat evangelitzadora» (EG, n. 164) i en «tota formació cristiana» (EG, n. 165), perquè és fonament permanent de tota la vida cristiana. «No hi ha res més sòlid, més profund, més segur, més dens i més savi» (EG, n. 165). Per això té, d'una banda, un ressò trinitari en tota família (cf. EG, n. 164), ja que s'introduiran en el seu misteri coneixent l'amor infinit del Pare, el lliurament fins a la fi del Fill i la permanència de l'Esperit Sant (cf. AL, nn. 59. 71; EG, nn. 164. 169). I, per altra banda, no deixa de tenir un contingut social (EG, nn. 177-179).

⁸ Benet XVI, Homilia (13.V.2007).

⁹ *Relació final de la XIV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes*, 2015, n. 56.

¹⁰ Papa Francesc, *Discurs als participants a la plenària del Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització* (14.X.2013).

¹¹ Papa Francesc, «L'evangelització no es fa al sofà» (missa matutina a la capella de la domus Sanctæ Marthæ, 19.IV.2018), *L'Osservatore Romano*, ed. sem. en llengua espanyola, n. 18 (4.V.2018).

Per tot això, les famílies estan cridades a anunciar el kerygma, que cal «tornar a escoltar i a anunciar» (EG, n. 164; cf. AL, n. 58): «l'amor personal de Déu que es va fer home, es va lliurar per nosaltres i és viu oferint la seva salvació i la seva amistat» (EG, n. 128). Un primer anunci que ha de ser integral, propositiu, amb alegria i humilitat, que desperti «l'adhesió del cor amb la proximitat, l'amor i el testimoni» (EG, n. 42). Un primer anunci que es faci «davant les famílies, i al mig d'elles» (AL, n. 58); «[a] tots, a tot arreu, en totes les ocasions, sense demores, sense recances i sense por» (EG, n. 23); un primer anunci que susciti i visqui la fe, que convidi a la conversió i després busqui un «creixement en l'amor» (EG, n. 161) arribant a generar famílies noves en què «cada matrimoni és una "història de salvació"» (AL, n. 221). Com diu *Christus vivit* (n. 1): Déu «ens vol sants i no espera que ens conformem amb una existència mediocre, aigualida, liquada».

Posem la nostra mirada a la Sagrada Família, especialment en aquest Any Família *Amoris Lætitia*, i contemplem com l'amor crema en els nostres cors i es converteix en un foc fecund; una contemplació que ens ajudarà a anunciar a tots el missatge de salvació.

✠ Mons. D. José Mazuelos Pérez

Bisbe de Canàries

President de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida

✠ Mons. D. Juan Antonio Reig Pla

Bisbe d'Alcalá de Henares

✠ Mons. D. Ángel Pérez Pueyo

Bisbe de Barbastro-Monçó

✠ Mons. D. Santos Montoia Torres

Bisbe auxiliar de Madrid

✠ Mons. D. Francisco Gil Hellín

Arquebisbe emèrit de Burgos

